

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP

Vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . 14 frt — kr
 Fél évre . . . 7 frt — kr
 Negyed évre. . . 3 frt 50 kr
 Egy hóra . . . 1 fat 20 kr
 Hirdetések helyben fizetendők.

Szerkesztőség:
Főter, Hermann-utvar 1. emelet,
a külső folyosón.

Bérmertellen leveleket csak ismert
közti fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
őter, a törvényezék mellett Neumann
haznak utcára nyíló helyiségében.

Hirdetések díjszabály szerint.
gyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

Mostani kézikönyve M á r f f y Agoston
h. pénzügyi államtitkárnak van ajánlva.
S. A.

Rövid hírek. Báró Kemény Elek a temesvári lőtióhivatal főnökévé nevezett ki. — Gróf Károlyi István intendáns néhány napi távollét után visszatelepült a fővárosba s miután ezt az időt vidéken töltötte, teljesen alaptalan az a hír, mintha Lipcsében időzött volna. — Ipolyi vándor-elejte ügyében Pulszky Ferenc azt írja a „Pesti Hírlap”-ban, hogy a kormány meg akarja támadni a végrendelet érvényességét, mert az állam jogai nincsenek kellően figyelembe véve: a bíróságnak meg megérőltére vár. — Fiumén az a hír, hogy a trónörökös-pár december végén néhány hétre Abbaziába utazik. — Leibicz szepesmegyei város Kossuth Lajost egyhangúlag diszpolgárrá választotta. — A kolozsvári egyetem ifjúság által az ottani nemzeti színházban rendezett Báthory-ünnepély igen szépen sikerült: a színház előkelő közönséggel zsúfolásig megtelt.

A nagy világ.

Erzsébet királyasszony a bécsi tébolydában. A királyné szombaton hosszabb látogatást tett a bécsi tébolydában, barátságos, biztató szavakat intézett az egyes betegekhez. A királyné kíséretében volt Károly Tivadar bajor herceg neje. Ő Felsőélt (Gausster) igazgató fogadta s az orvosokkal együtt kalauzolta végig a termekek. Az első beteg, kit a királynének bemutatnak, Kratky festő volt. Már ötven éve van az intézetben s elég összefüggéssel beszél, kérve, hogy vallásos tárgyú képeket a burgha küldhesse. A női osztályban egy főbb katonatiszt felesége üdvözölte a királynét, rövid monddokájához hozzájárulva: „Örülök Felsőélt jó színe; senki sem gyanítaná, hogy már nagyanya.” A királyné mosolyogva ment tovább, több főrangú hölgybeteget megköszönt. A munkateremben megtekintte a gyógyulófélben levők munkáit s a művirágokból vitt magával emléket. A társalgó terembe léptekor egy kis leány elköltöztette magát: „Ez az igazi Erzsébet királyné!” A neheze betegek osztályában egy báróné eléje térdelt, a királyné vigasztaló szavakat intézett hozzá, mire a beteg örömsugárzó arccal felelt. A királyné tudakozódott több általa ismert beteg után is, köztük a 77 éves G.-né után, ki 53 év óta van az intézetben. Ő Felsőélt meglátogatta Mátrás comicut is, a ki örömet kiáltásokkal és tapsokkal fejezte ki a látogatás három óráig tartott s a királyné ki utoljára 1878-ban volt az intézetben, megelégedésének kifejezését mellett távozott.

Merénylet? Az idei év utolsó része valóságos szezonná vált a különböző és különböző elleni merényleteknek. Elannya, hogy tán az alábbi este is annak qualificalható. Berlinből jelentik ugyanis, hogy ott vasárnap délután 2 órakor a császári palota előtt egy egyént tartóztattak le, aki követ dobott a palota sarokablaka felé.

Egy azázados szűz. 105 éves szűz halt meg 1. hó 8-án Balinglassban. Johnson Matildnak hívják s meg 1798-ban váltott megjött egy útszél, ki azonban meghalt, mert túl nagy volt. Ez volt az oka, hogy Johnson Matild nem ment férjhez. A kisasszony élte végeig birtokában maradt összes szellemi tehetségeinek, s csak az utóbbi időkben gyöngyölkedett.

A cholera királyi az olasz király előtt. Graziotin Luigi, a cholera király, gyalog Romába érkezett és a király, valamint a földie a venezienai képviselőkhöz elé terjesztette a cholera megfékezéséről, illetőleg az általa feltalált és saját magán kipróbált cholera-ellenes szerrel emlékiratát. Graziotin ama ritka önfeledt közlése révén jutott a „cholera király” névhez, melyet a cholera ellen egy éven át folytatott küzdelemben tanúsított. Aláírása szerint ugyanis valami olyan „liqueur”-t talált fel, mely biztosan megóv a cholera-tól, s a ki már cholera-ba esett, az is kigyógyítja. Graziotin mindenütt nyomában volt a cholera-királynak, Egyiptomból elkísérte Spanyol- és Olaszországba, nem volt ország, város, ahol a „cholera király” meg ne jelent volna — mindezt ápolva és gyógyítva a cholera-betegeket. Egy ágyban aludt, egy helyiségben lakott velők és egészséges maradt, valamint orvosi és hatósági bizonyítványok tanúsága szerint számtalan cholera-beteget is megmentett. Most gyalog ment Romába, — vasútra nincs pénze — hogy az intéző körök figyelmét találmánya iránt felkeltse. A „cholera király” a másik király igen kegyesen fogadt: és e fogadtatás igen biztató a szegény Luigire nevére, ki a cholera áldozatai s a nemzeti ügy kedvéért szegény éhező anyát és családot hagyott hátra Velencében.

Megégett németek. A németekről általában el van terjedve az a nézet, hogy emészthetetlenek. Samoa szigetének benső-lőtte azonban alaposan bebizonyították, hogy mint minden szabály, úgy ez alól is van kivétel. A „Frankfurter Ztg.” ugyanis ezeket írja: A „Bismarck” ezirkáló naszád fedelzetéről érkezett magántávirat szerint, a melyet Chinának Csifu városából okt. 10-én adtak föl, a nevezett naszád táviratilag azt a parancsot kapta, hogy menjen a déli óceánra s ott Samoa szigetének lakóit büntesse meg, mert, mint a távirat mondja, „a bensőzlöttek ott egy kapitányt és nyolc utast fölfaltak.”

A burgszínház peleskei nótáriusa. A napokban érdekes intermezzo történt a bécsi Burgszínházban. Odakint zimankos idő volt s a színház épen ezért meglehetősen megtelt. „Orthello”-t adták s a közönség élénk érdeklődéssel kísérte Jago-Lewinszky játékát. Leginkább érdeklődtek azonban egy földszinti ur, ki fokozódó dühvel s egyre hangosabban kiáltgatott közbe: „gazember, akasztó-fára való, rágalmozó” és így tovább. Válaszra, hogy nem is maradt volna meg a szavaknál, hanem úgy tett volna, mint Peleske híres nótáriusa, ha a többi földszinti látogatók idejekorán közbe nem lépnek s le nem csitítják.

Az első nyom. Brüsszelből sürgönyzik a belga postapostára vonatkozólag: A rendőrség egy rossz hírben álló utca csatornájában egy valami 250 amerikai eredetű levelet tartalmazó csomagot talált, melyet az értékes csomagokkal együtt raboltak el Gent és Ostende között. A levelek csaknem egészen serteletlenek, úgy, hogy legfeljebb csak néhány óra hosszat feleltek a csatornában. A rendőrség nyomozásai eddig még nem vezettek bõvebb eredményre.

Gázai a közönségtől. Hol is történetet volna másutt, mint amerikai színházban? Bármennyire is különbözőek legyenek az amerikai viszonyok az európaiaktól, a megszokott színházi igazgatók, úgy látszik, csak ugy-adosai szoktak maradni drága primadonnáknak a gázisával ott is, akár európai társaik. Megesett ez a kingstoni operatársulat igazgatójával is. De a primadonna sém hiába szívja az amerikai levegőt. Erélyes teret gondolt ki. Egy este, mikor a „Borgia Lukretia”-ban neki kellett volna a czim-e-repet énekelnie s a telt ház már türelmetlenül várta az előadás kezdetét, a primadonna az utolsó perczben kerekén kijelentte, hogy ő bizony egy hangot sem énekel, míg meg nem kapja hátralevő fizetését. Hasztalan volt az igazgató minden kérése, az énekesnő hajthatatlan maradt. Ekkor aztán az igazgató nem tehetett mást, mint hogy a közönség elé lépett s öszínien előadta a confitutum. S a közönség nem haragudott meg érte. Sőt elkezdeleg. Inkább maguk segítették ki zavarából az igazgatót. (Tijtelte rögtönöztek s pár percz alatt több pénz is volt egyútt, mint a mennyi s strikeoló énekesnő: Abott asszony követelt. Fölküldötte a pénzt a színpadra, nemokára megkezdődött az előadás s Abott asszony rengeteg tapost kapott a közadakozásból gyűlt pénz fölé.

grófné unokahugára; e kérdésre nem tudott válaszolni.

„Azon napig, a melyen ön, kérésem és határozott ellenszenvemmel daczára, kezemet oda igérte ennek az urnak, ez embernek, a kinek sem szíve, sem lelkiismerete nincs, a kinek nevelése és modora — hála az ön gondoskodásának — annyira az enyémé alatt áll, mint a szőlő az uráé alatt, azon napig épp oly bizalommal viseltetem ön iránt, mint akár csak az Isten iránt. Védelmeztem volna az igazságtalanság vádjá ellen, a halálba mentem volna önért!”

Vasszilissza az utolsó szavakat lázas izgatottsággal mondta.

„Ez most?” kérde a nagynéne még mindig gúnyosan.

„Most másként gondolkozom.”

„Ez most miként gondolkozik?”

„Az gondolom, hogy ha nénem mindig csak jó és nemes gondolkozásu lett volna, első sorban arra törekedett volna, hogy csak olyat követeljen, ami teljesíthető; azt gondolom, hogy ha az ön akaratától nem függő körülmények e házasságot meg nem akadályozták, most vagy a sirban, vagy Tsudesz-szov felesége lennék.”

„Nos és ez valami nagy szerencsétlenség lenne?” rágott közbe a grófné.

„Ha előbb meg nem haltam volna, úgy e közönséges és megvetésre méltó teremtményt, a mely bosszúból névtelen leveleket ír, megölném.”

A grófné összeerezett: ugyanazon gyanúnak súrova harszák is kifejezést adott.

„Ki mondta neked, hogy ő irt...”

„Láttam őt; eljött Pavlovskzba, hogy szerencsétlenségemben gyönyörködjék, örült, hogy halványának és szomorúnak talált. Időt engedtem neki, hogy teljesítse szerint szemléltessen; aztán megmondam neki, hogy gyáva, alávaló, rágalmozó. És ő hallgatott.”

Vasszilissza akaratlanul emeltbe hangon beszélt: kek színei villámoktól szórak és elhallgatott. A grófné nem tudott válaszolni; talán önkénytelenül is igazat adott az aristocraticus vérenek, mely e fiatal szívben forrott. Fájdalom, a fiatal leány hozzátette: „Es ez embernek nevét kellett volna viselnem! Mikor láttam, mennyire kell menni azon engedelmisségekben, melyet ön követel, félttem még egy ily megpróbáltatás alá vo-

ziotin mindenütt nyomában volt a cholera-királynak, Egyiptomból elkísérte Spanyol- és Olaszországba, nem volt ország, város, ahol a „cholera király” meg ne jelent volna — mindezt ápolva és gyógyítva a cholera-betegeket. Egy ágyban aludt, egy helyiségben lakott velők és egészséges maradt, valamint orvosi és hatósági bizonyítványok tanúsága szerint számtalan cholera-beteget is megmentett. Most gyalog ment Romába, — vasútra nincs pénze — hogy az intéző körök figyelmét találmánya iránt felkeltse. A „cholera király” a másik király igen kegyesen fogadt: és e fogadtatás igen biztató a szegény Luigire nevére, ki a cholera áldozatai s a nemzeti ügy kedvéért szegény éhező anyát és családot hagyott hátra Velencében.

Megégett németek. A németekről általában el van terjedve az a nézet, hogy emészthetetlenek. Samoa szigetének benső-lőtte azonban alaposan bebizonyították, hogy mint minden szabály, úgy ez alól is van kivétel. A „Frankfurter Ztg.” ugyanis ezeket írja: A „Bismarck” ezirkáló naszád fedelzetéről érkezett magántávirat szerint, a melyet Chinának Csifu városából okt. 10-én adtak föl, a nevezett naszád táviratilag azt a parancsot kapta, hogy menjen a déli óceánra s ott Samoa szigetének lakóit büntesse meg, mert, mint a távirat mondja, „a bensőzlöttek ott egy kapitányt és nyolc utast fölfaltak.”

A burgszínház peleskei nótáriusa. A napokban érdekes intermezzo történt a bécsi Burgszínházban. Odakint zimankos idő volt s a színház épen ezért meglehetősen megtelt. „Orthello”-t adták s a közönség élénk érdeklődéssel kísérte Jago-Lewinszky játékát. Leginkább érdeklődtek azonban egy földszinti ur, ki fokozódó dühvel s egyre hangosabban kiáltgatott közbe: „gazember, akasztó-fára való, rágalmozó” és így tovább. Válaszra, hogy nem is maradt volna meg a szavaknál, hanem úgy tett volna, mint Peleske híres nótáriusa, ha a többi földszinti látogatók idejekorán közbe nem lépnek s le nem csitítják.

Az első nyom. Brüsszelből sürgönyzik a belga postapostára vonatkozólag: A rendőrség egy rossz hírben álló utca csatornájában egy valami 250 amerikai eredetű levelet tartalmazó csomagot talált, melyet az értékes csomagokkal együtt raboltak el Gent és Ostende között. A levelek csaknem egészen serteletlenek, úgy, hogy legfeljebb csak néhány óra hosszat feleltek a csatornában. A rendőrség nyomozásai eddig még nem vezettek bõvebb eredményre.

Gázai a közönségtől. Hol is történetet volna másutt, mint amerikai színházban? Bármennyire is különbözőek legyenek az amerikai viszonyok az európaiaktól, a megszokott színházi igazgatók, úgy látszik, csak ugy-adosai szoktak maradni drága primadonnáknak a gázisával ott is, akár európai társaik. Megesett ez a kingstoni operatársulat igazgatójával is. De a primadonna sém hiába szívja az amerikai levegőt. Erélyes teret gondolt ki. Egy este, mikor a „Borgia Lukretia”-ban neki kellett volna a czim-e-repet énekelnie s a telt ház már türelmetlenül várta az előadás kezdetét, a primadonna az utolsó perczben kerekén kijelentte, hogy ő bizony egy hangot sem énekel, míg meg nem kapja hátralevő fizetését. Hasztalan volt az igazgató minden kérése, az énekesnő hajthatatlan maradt. Ekkor aztán az igazgató nem tehetett mást, mint hogy a közönség elé lépett s öszínien előadta a confitutum. S a közönség nem haragudott meg érte. Sőt elkezdeleg. Inkább maguk segítették ki zavarából az igazgatót. (Tijtelte rögtönöztek s pár percz alatt több pénz is volt egyútt, mint a mennyi s strikeoló énekesnő: Abott asszony követelt. Fölküldötte a pénzt a színpadra, nemokára megkezdődött az előadás s Abott asszony rengeteg tapost kapott a közadakozásból gyűlt pénz fölé.

grófné unokahugára; e kérdésre nem tudott válaszolni.

„Azon napig, a melyen ön, kérésem és határozott ellenszenvemmel daczára, kezemet oda igérte ennek az urnak, ez embernek, a kinek sem szíve, sem lelkiismerete nincs, a kinek nevelése és modora — hála az ön gondoskodásának — annyira az enyémé alatt áll, mint a szőlő az uráé alatt, azon napig épp oly bizalommal viseltetem ön iránt, mint akár csak az Isten iránt. Védelmeztem volna az igazságtalanság vádjá ellen, a halálba mentem volna önért!”

Vasszilissza az utolsó szavakat lázas izgatottsággal mondta.

„Ez most?” kérde a nagynéne még mindig gúnyosan.

„Most másként gondolkozom.”

„Ez most miként gondolkozik?”

„Az gondolom, hogy ha nénem mindig csak jó és nemes gondolkozásu lett volna, első sorban arra törekedett volna, hogy csak olyat követeljen, ami teljesíthető; azt gondolom, hogy ha az ön akaratától nem függő körülmények e házasságot meg nem akadályozták, most vagy a sirban, vagy Tsudesz-szov felesége lennék.”

„Nos és ez valami nagy szerencsétlenség lenne?” rágott közbe a grófné.

„Ha előbb meg nem haltam volna, úgy e közönséges és megvetésre méltó teremtményt, a mely bosszúból névtelen leveleket ír, megölném.”

A grófné összeerezett: ugyanazon gyanúnak súrova harszák is kifejezést adott.

„Ki mondta neked, hogy ő irt...”

„Láttam őt; eljött Pavlovskzba, hogy szerencsétlenségemben gyönyörködjék, örült, hogy halványának és szomorúnak talált. Időt engedtem neki, hogy teljesítse szerint szemléltessen; aztán megmondam neki, hogy gyáva, alávaló, rágalmozó. És ő hallgatott.”

Vasszilissza akaratlanul emeltbe hangon beszélt: kek színei villámoktól szórak és elhallgatott. A grófné nem tudott válaszolni; talán önkénytelenül is igazat adott az aristocraticus vérenek, mely e fiatal szívben forrott. Fájdalom, a fiatal leány hozzátette: „Es ez embernek nevét kellett volna viselnem! Mikor láttam, mennyire kell menni azon engedelmisségekben, melyet ön követel, félttem még egy ily megpróbáltatás alá vo-

ziotin mindenütt nyomában volt a cholera-királynak, Egyiptomból elkísérte Spanyol- és Olaszországba, nem volt ország, város, ahol a „cholera király” meg ne jelent volna — mindezt ápolva és gyógyítva a cholera-betegeket. Egy ágyban aludt, egy helyiségben lakott velők és egészséges maradt, valamint orvosi és hatósági bizonyítványok tanúsága szerint számtalan cholera-beteget is megmentett. Most gyalog ment Romába, — vasútra nincs pénze — hogy az intéző körök figyelmét találmánya iránt felkeltse. A „cholera király” a másik király igen kegyesen fogadt: és e fogadtatás igen biztató a szegény Luigire nevére, ki a cholera áldozatai s a nemzeti ügy kedvéért szegény éhező anyát és családot hagyott hátra Velencében.

Megégett németek. A németekről általában el van terjedve az a nézet, hogy emészthetetlenek. Samoa szigetének benső-lőtte azonban alaposan bebizonyították, hogy mint minden szabály, úgy ez alól is van kivétel. A „Frankfurter Ztg.” ugyanis ezeket írja: A „Bismarck” ezirkáló naszád fedelzetéről érkezett magántávirat szerint, a melyet Chinának Csifu városából okt. 10-én adtak föl, a nevezett naszád táviratilag azt a parancsot kapta, hogy menjen a déli óceánra s ott Samoa szigetének lakóit büntesse meg, mert, mint a távirat mondja, „a bensőzlöttek ott egy kapitányt és nyolc utast fölfaltak.”

A burgszínház peleskei nótáriusa. A napokban érdekes intermezzo történt a bécsi Burgszínházban. Odakint zimankos idő volt s a színház épen ezért meglehetősen megtelt. „Orthello”-t adták s a közönség élénk érdeklődéssel kísérte Jago-Lewinszky játékát. Leginkább érdeklődtek azonban egy földszinti ur, ki fokozódó dühvel s egyre hangosabban kiáltgatott közbe: „gazember, akasztó-fára való, rágalmozó” és így tovább. Válaszra, hogy nem is maradt volna meg a szavaknál, hanem úgy tett volna, mint Peleske híres nótáriusa, ha a többi földszinti látogatók idejekorán közbe nem lépnek s le nem csitítják.

Az első nyom. Brüsszelből sürgönyzik a belga postapostára vonatkozólag: A rendőrség egy rossz hírben álló utca csatornájában egy valami 250 amerikai eredetű levelet tartalmazó csomagot talált, melyet az értékes csomagokkal együtt raboltak el Gent és Ostende között. A levelek csaknem egészen serteletlenek, úgy, hogy legfeljebb csak néhány óra hosszat feleltek a csatornában. A rendőrség nyomozásai eddig még nem vezettek bõvebb eredményre.

Gázai a közönségtől. Hol is történetet volna másutt, mint amerikai színházban? Bármennyire is különbözőek legyenek az amerikai viszonyok az európaiaktól, a megszokott színházi igazgatók, úgy látszik, csak ugy-adosai szoktak maradni drága primadonnáknak a gázisával ott is, akár európai társaik. Megesett ez a kingstoni operatársulat igazgatójával is. De a primadonna sém hiába szívja az amerikai levegőt. Erélyes teret gondolt ki. Egy este, mikor a „Borgia Lukretia”-ban neki kellett volna a czim-e-repet énekelnie s a telt ház már türelmetlenül várta az előadás kezdetét, a primadonna az utolsó perczben kerekén kijelentte, hogy ő bizony egy hangot sem énekel, míg meg nem kapja hátralevő fizetését. Hasztalan volt az igazgató minden kérése, az énekesnő hajthatatlan maradt. Ekkor aztán az igazgató nem tehetett mást, mint hogy a közönség elé lépett s öszínien előadta a confitutum. S a közönség nem haragudott meg érte. Sőt elkezdeleg. Inkább maguk segítették ki zavarából az igazgatót. (Tijtelte rögtönöztek s pár percz alatt több pénz is volt egyútt, mint a mennyi s strikeoló énekesnő: Abott asszony követelt. Fölküldötte a pénzt a színpadra, nemokára megkezdődött az előadás s Abott asszony rengeteg tapost kapott a közadakozásból gyűlt pénz fölé.

grófné unokahugára; e kérdésre nem tudott válaszolni.

„Azon napig, a melyen ön, kérésem és határozott ellenszenvemmel daczára, kezemet oda igérte ennek az urnak, ez embernek, a kinek sem szíve, sem lelkiismerete nincs, a kinek nevelése és modora — hála az ön gondoskodásának — annyira az enyémé alatt áll, mint a szőlő az uráé alatt, azon napig épp oly bizalommal viseltetem ön iránt, mint akár csak az Isten iránt. Védelmeztem volna az igazságtalanság vádjá ellen, a halálba mentem volna önért!”

Vasszilissza az utolsó szavakat lázas izgatottsággal mondta.

„Ez most?” kérde a nagynéne még mindig gúnyosan.

„Most másként gondolkozom.”

„Ez most miként gondolkozik?”

„Az gondolom, hogy ha nénem mindig csak jó és nemes gondolkozásu lett volna, első sorban arra törekedett volna, hogy csak olyat követeljen, ami teljesíthető; azt gondolom, hogy ha az ön akaratától nem függő körülmények e házasságot meg nem akadályozták, most vagy a sirban, vagy Tsudesz-szov felesége lennék.”

„Nos és ez valami nagy szerencsétlenség lenne?” rágott közbe a grófné.

„Ha előbb meg nem haltam volna, úgy e közönséges és megvetésre méltó teremtményt, a mely bosszúból névtelen leveleket ír, megölném.”

A grófné összeerezett: ugyanazon gyanúnak súrova harszák is kifejezést adott.

„Ki mondta neked, hogy ő irt...”

„Láttam őt; eljött Pavlovskzba, hogy szerencsétlenségemben gyönyörködjék, örült, hogy halványának és szomorúnak talált. Időt engedtem neki, hogy teljesítse szerint szemléltessen; aztán megmondam neki, hogy gyáva, alávaló, rágalmozó. És ő hallgatott.”

Vasszilissza akaratlanul emeltbe hangon beszélt: kek színei villámoktól szórak és elhallgatott. A grófné nem tudott válaszolni; talán önkénytelenül is igazat adott az aristocraticus vérenek, mely e fiatal szívben forrott. Fájdalom, a fiatal leány hozzátette: „Es ez embernek nevét kellett volna viselnem! Mikor láttam, mennyire kell menni azon engedelmisségekben, melyet ön követel, félttem még egy ily megpróbáltatás alá vo-

Rövid hírek. Uhl Ede, Bécs városa polgármestere, szombaton töltötte be élete 78-ik évét s bár különben a pártoskodás igen éles a bécsi községgyűlésben, ezúttal teljes egyetértés volt abban, hogy az összes községgyűlési tagok alálírta a rokonszerve polgármesternek át-nyújtott üdvözlő iratot. — A laibachi Grün Anasztáz-émlék aligha fog megmaradni: a múlt héten a dühös slóvének már ötödször öntötték le maró vegyi folyadékkal az éjjeli hősöket meg egyszer sen sikerült kinyomozni. — Minghetti halála alkalmából az olasz képviselőház elhatározta, hogy három napig nem tart ülést, a parlamenti palotán két hétig gyászlobogó fog lengeni, Minghetti mellszobrát az elnöki teremben felállítandó s az elhunytak beszédei összegyűjtve kiadandók: Minghetti emlékére országos költségen szobrot emelnek. — Dacres Richard angol tábornagy, a krimi háborúban az angol tüzérség parancsnoka, a múlt héten élete 87-ik évében meghalt. — Brüsszelben kiutasították Saint-Patriek francia hirlap-íróit, mert azt hirdette, hogy Belgiumot be kell olvasztani Franciaországba.

SZÍNHÁZ.

Tamács bátya kunyhója telt ház előtt lett szüntársulatunk által oly kitűnően előadva vasárnap, a mint ezt már Krescsányi társulatától megszoktuk. Ennek lehet köszönni azt, hogy már 4. 11-kor, a darabnak vége volt. Ezzel az amerikai életből vett színművel történt meg a n o . . . d a c u m a l K a s s á n , hogy a harmadik felvonás végén, a színgazgató megjelent a lámpák előtt, a mikor a t i z e n e g y e t már rég elűtötte, és reménytelenül jelenté a közönségnek, hogy a folytatás holnapra marad; másnap aztán a folytatás kerek tizenkettőig tartott. Maga a darab csakugyan vasárnap és hogy a páholy és földszint közönsége is mindvégig érdeklődéssel kísérte, s hogy élvezetet talált, az nem a szerzőnek, hanem színészeink kitűnő játékának az érdeme. Hunyady Margit, a páriának nézett rabszolgán anyai és hitvesi érzelmek o ly közvetlen bérrel s a drámai helyzetből, folyó megrázó hűséggel esetele, hogy könyek csalt a közönség szemébe. M a k ó a csupa szív és kedélyből álló öreg Bird tanácsost, a ki a törvények iránti tisztelete daczára is, egy rabszolgán és gyermekének védelmére fegyvert ragad, a közönség zajos helyeslése-re személyesíté. S o m l ó , P e t e r d i , S á r d i , F e n y e r i , N y i l a s i , B o r á n d és K r e s c s á n y i Vera mindannyian megérdemelt részt vettek az est sikerében.

„A sabin nők elrablása”, ez a sokat adott bohózat tegnap este is zajos hatással került színré és a közönség főleg a második felvonás után frenetikus zajjal tapsolta a lámpák elé M a k ó urat, ki a vidéki színgazgató dícséretes discretióval s ellenállhatlan comicummal játszta. E kitűnő alakításban a szerepek ügyesvő minden szava, érvényre jutott, s az igaz művészet derűje buzogott fel szavajárásában, midőn mindegyre jellemzett a maradódd szavakkal: „No de ilyet!” Pom-pás alak volt a Nyilassi ur erdélyi örménye (Marosán), Dialectusa csaknem tökéletesen mondható. H a v a s Aranka k. a. (Ketekla) igazán kedves jelenség volt. A darab jeles ensemble-jét nagyban emelték H u n y a d y Margit (Irma) és S i p o s n é (Borbála) asszonyok. A férfiak közül meg S o m l ó ur (Endre), P e t e r d y m r (dr. Szilvász) és F e n y e r i ur (Bányai). Z a v o d s z k y k. a. eredeti szobaleány typust mutatott be, csak hogy toilette-je után bajos volt elhinni, hogy szobaleány és nem valami majálisra menő kisasszony. (T—s.)

CSARNOK.

Ha te úgy, én is úgy.

(Egy családi comédia.)

Az „Aradi Közlöny” eredeti szerzője. — Manapság sok olyan férfi találkozik, ki nevének fejlettségével szívesen fogadja a tiltott, örömet keresi az alkalmat egy vagy másik bajos teremtes mosolyáért. de azt a világot se tudná tűrni, ha valaki az ő házában konyeleskedne. A hölgyvilág az első részről el szokta az ilyeneket itélni, pedig természetes is az, hogy a férfi nem lehet nevének rabja. De hát olyan az a hölgyvilág, hogy azokat a szegény férfiakat mindjárt rosszal gyanúsítják, ha csak félreértenek is! Szegény Béla bácsinak is ez tévé keserűvé életét.

„Béla bácsi!” — de nehezé a szó: „bácsi”; mert komolyan monda alig volt a bácsival idősebb nálamnál; no de én a szerencsétlenek irányában oly részvételt viseltetem, hogy az ifjú házass megköszönésénél önkéntelenül ajakmra jó a szó: „bácsi.”

Egész élete tragikus színészeti comedia. Már keresztelésekor történt az vele, hogy a jószívű pletbanos ur csupa felebarát szeretetből ikernővére adta a „Béla”, s ő rá a „Jolán” nevet. Pedig szegény, igaz, hogy jó volt, de már „lán” a világról se lett volna.

Egyszer egy vele szemben lakó hölgynek — ki, mellesleg legyen mondvá, érzelmek nem akará viszonzni — pusztá bosszúból macskazénét rendelt. Pharao díszes utódai a parancs értelmében pont 12 órakor megindultak a cizra missióra. A szomszéd-ban meg égett a világ. Béla már izgatottan várta a kell-mes symphonitát a szomszédék háza előtt, midőn pecek-pecheje — valami vonylás formát hall az ablaka alati. Lassan félretolja a függönyt, hát irtózas dühére az ő ablaka alatt áriának a cigányok, kik eltérveztették a házat. Volt másnap heccz, midőn az egész közönségben hire ment a történetnek. Azóta meg az utcára is alig mert menni.

Üldözte a sors. Egész bizonyos, hogy ha Amerikába menne, mire arany-ézsztel megrakodva visszatér, a drágák úgy elveszti

értékét, hogy még Rothschild is papiros-pénz után kapkodna.

Nősülni akart. Helyben nem remélt sikert, a vidéken kereste jövődjét. Felkérte e dologban nagybátyját, kinek közbenjárásától sokat remélt. Agglegény, hat láb magas, majd három széles, — de azért a kétlábuk közé tartozik — szemei mindig ellenséges lábon állottak, amennyiben az egyik balra, a másik azért is jobbra pislogott. Egyéb megkedvelő szokásai, hogy folyton kapadobánt szitt — igaz, ebben válogatos volt, mert csak a legszafosabbakat használta, nem tubakolt, hús esztendő óta télen-nyáron egy frakkot hordott, melyhez oly jól passzolt a hátul kilógó piros selyembekendő. Szó ide, szó oda, olyan tulajdonságai valának, melyek melletl feljogosították Bétát arra, hogy közbenjárása által feleséget kapjon. — Pardon! Igen gúdag volt s a mostani időben a pénz még a rutát is kellemsé váraszója. Dictum-factum, a gondos nagybátyja talált leányt. Béla izgatottan várta a napot, melyen Nagy-Kanizsára mehet, hol a kismérettel a bálteremben vála megismerkedendő. A nagy nap megjött. Délután két órakor kiment a vonathoz. Örömittasan lép a waggonokra s csak akkor vette észre a tévedést, midőn Kanizsa helyett Pesten szállt ki.

Pech volt egész ifjúsága, hát még mikor megköszönt. Egy 24 éves ifjú ember és... megköszönt. No ahhoz nem is kell commentár. Meg is eszelekedtünk vele azt a tréfát, hogy menegzője napján valami tíz darab nyomtatott részvétlort küldtünk neki ajánlott levélben. Ekkor kereszteltük el „Béla bácsi”-nak. Boldogan töltöttek a mézes heteket. Csakhamar kiábrándult a mi „Béla bácsink” s noha reádkivül szerette nejét, mégis megeseit, hogy szívesebben maradt köztünk, mint hon. Nem is lehet egy 24 éves ifjú rab. Lassan-lassan visszatértünk a régi szolid életbe. Azon ürügy alatt, hogy fontos megbeszélni valónk van, el-el maradozgatott egy kis ebédeskőre, később egy kis vacsoráskára a vendéglőre. Hatalmas mágnes is volt annak a szép kasszirónak a szemecskéje...

Szegény „Béla bácsi!” olyannak tekintett köztünk, mintha minden tréflásnak ő lett volna a czéltáblája.

— Hogyan lehetett már olyanok! — volt szavajárása.

— De az Istenért, édes Béla, 24 éves fiatal ur ember és megköszölni... Dr. Es get net.

— Jó, jó, már megtörtént, legalább tí ne bosszantsatok.

Hát velünk tartasz? De mondd, hiszen neked számolnod kell. a feleséged kérdőre von s ha rossz fát tettél a tűzre, akkor ne hivatkozzál rá. Béla bácsi, tudod, szív-ből sajnálunk.

— Mondom már, ne bosszantsatok.

— De Béla, nézd, te már nős ember vagy, neked nem illik nőten fiatalokkal egy clubot képezni. Hiszen megszól a világ, és a feleséged...

— Bji, ne mókázzatok, mit törődöm én a feleségemmel!

Peff! No csak ezt vártuk; volt is óriási kacaj. A jó Béla bá

BUDAPESTI TŐZSDE.

December 11.

Pénz		Ar		Pénz		Ar		Pénz		Ar		Pénz		Ar		Pénz		Ar						
M. kir. aranyjár. adóment. 4%.				104.20	105.20	Magy. orsz. bank részvény-társaság				—	—	Pesti közuti vaspálya				475	480	M. földhitelint. papírrérték 5%				101.25	101.75	
" " papíráradék adóment. 5%.				94.60	94.90	Osztrák hitelintézet				298	10	298.80	Pesti közuti vasp. élvezet jegyek				280	285	" " " 4 1/2%				96.50	100
M. vasúti köl. 120 frt o. é. (300 fr.) 5%.				152	153	Osztr.-magyar bank				884	888	Budapesti III. ker. takarékp.				99	100	" " " 4 1/2%				93.50	94	
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban				152	153	I. magyar iparbank				153	153	Országos központi				514	516	" " arany v. ezüst 5%				128	129	
M. 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%.				100.25	100.75	Pesti keresk. bank				679	680	Pesti hazai első				8000	8050	" jelzálogbank . . . 5 1/2%				102.50	103	
M. 1873. kel. ár. v. ezb. (els.) adóment. 5%.				127	127.50	Bécsi bizt. társulat				205	207	Egyesült Budapest fővárosi takp.				475	480	Kisbirt. orsz. földh.-int. 5 1/2%				101	101.50	
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%.				118.50	119.50	Bécsi élet- és jár. bizt. társ.				210	220	Magyar ált. takarékp. részvény				91	92	Osztr.-magyar bank o. é. 5 1/2%				102	102.25	
M. kir. nyereség-kölcsön 100 frt				123.50	124.50	Első magy. általános bizt. társ.				320	3240	Alagut				152	154	" " " " 4 1/2%				101.75	102.25	
Tiszai és szegedi kölcsön 4%.				125.50	127	Fonciere pesti bizt. társ.				72	73	Általános waggon kölcs. társaság				75	76	" " " " 4%				101.75	101.85	
M. k. földtm. kötvények 5%.				104.50	105.50	Magyar-francia bizt. társ.				208	208	„Franklin“-társulat				203	205	Pesti keresk. bank 6%				98.50	98.85	
" " " 1867. zárad. 5%.				104.50	105.50	Pannonia viasz. társ.				760	780	Ganz és társ. vasú. és gépgyár				810	820	" " " " 5 1/2%				102	102.50	
M. k. földtm. kötvényektemezai 5%.				104.50	105.50	Concordia malom				460	470	Gschwindt-féle szeszgyár				375	385	" " " " 5%				101.50	102	
" " " 1867. zárad. 5%.				104.50	105.50	Első budapesti malom				1045	1055	Gyapjum. és biz. l. magyar				254	256	Albina tak. és hitelint. 6%				101	101.50	
M. k. földtm. kötvények horvát-ors. 5%.				105	106	Erzsébet malom				327	280	Keresked. épülete				650	—	" " " " 6%				101	102	
M. k. földtm. kötvények erdélyi 5%.				104.50	105.50	Hengermalom				575	580	Könyvnyomda „Atheneum“				570	580	Elsőbbségek.				—	—	
" " " 1867. zárad. 5%.				104.50	105.50	Luiza malom				279	283	Pesti				1190	1140	Budapesti lánczhid . . . 5%				106	106.50	
Szőlődezmavált. kötv. (100 frt) 5%.				99.50	100	Molnár és sütők malma				380	385	Köszénb. és téglagy. (Drasche)				254	256	Lloyd- és tőzde-épület . . 5%				99.50	100	
Pest városi kölcsöne 1870. évből 6%.				106	106.50	Pannonia malom				750	780	Nemzetközi waggon-kölcsön-részvénnytársaság				75	76	M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.				9.60	10	
1871. évből 6%.				109	109.50	Viktoria malom				211	212	Pesti építő-társaság				94.50	95	Osztrák vörös-kereszt-egylet . .				14.50	15	
Budapesti fűv. 1880. kölcsöne 6%.				100.50	101	„Adria“ m. tengeri hajóz. részv. t.				189	190	Rimamurány-salgótárj. vas. v. vts.				151	153	Pénznemek.				—	—	
Budapesti bankgy. részvény.				102	102.50	Alföld-fiumei vasút 5%				183	184	Salgótarjáni közszénb.				165	167	Cs.-kir. arany (vert)				5.95	5.99	
Magy. ált. hitelbank				309.25	309.50	Bátaszék domb-zákány vasút 5%				173	174	Schlick-féle vasú. és gépgyár				870	890	Cs.-kir. arany (kör)				5.99	5.93	
Magy. jels. hitl. II. kib. in. elismv.				143	144	Déli vasút 5%				187	188	Schlick-féle vasú. és gépgyár II. kib.				317	320	Osztrák-magyar 8 frtos arany . .				9.97	10	
Magy. lez. és pénzváltó				103.20	103.50	Eszákeleti vasút 5%				151	152	Serfőzde első magyar				165	170	20 frankos arany				9.97	10	
						Erdélyi vasút 5%				176	177	Sertéslizáló				105	106	Osztrák és magyar ezüst				—	—	
						Győr-sopron-ebenfurti vasút 5%				173	174	Sósuti kőbánya				188	190	Német birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)				61.95	62.10	
						Kassa-oderbergi vasút 4%				251	252	Spódium- és csontlisztgyár				268	270	Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért				62	62.10	
						Magyar galiczi vasút 3%				378	382	Szálloda-részvénnytársaság				105	106	Amsterdam 100 hollandi frtért				104.25	104.50	
						M. ny. v. (sz.-győr-grázi vasút 3%)				—	—	Tégla- és mészetgyár utlak				—	—	Páris 100 frankért				49.90	50	
						Osztrák államvasút 3%				—	—	Török dohányrészvény				—	—	Svájci pénzpiacon 100 frankér.				49.85	49.95	
						Pécs-barcsi vasút 3%				—	—	Gőztéglagyár kőbányai szelv. nélk.				—	—	London 10 font sterlingért				126.35	126.75	
						Tisza-vidéki vasút 3%				—	—	M. jels.-bank ny. kölcsönkötv. 4sz.				—	—					—	—	
						Osztr. dunagőzhajózási társ. 3%				—	—					—	—					—	—	

Pénz	Ar	Pénz	Ar
M. földhitelint. papírtérték 5%	101.25	101.75	
„ „ „ 4 1/2 %	95.50	100	
„ „ „ 4 %	98.50	94	
„ „ „ 5 %	128	129	
„ „ „ 5 1/2 %	102.50	103	
„ „ „ 5 1/2 %	101	101.50	
Kisbirt. orsz. földh.-int. 5 1/2 %	102	102.25	
Osztr.-magyar bank o. é. 5 1/2 %	101.75	102.25	
„ „ „ 4 1/2 %	101.75	101.85	
„ „ „ 4 %	98.50	98.85	
Pesti keresked. bank 6 %	102	102.50	
„ „ „ 5 1/2 %	101.50	102	
„ „ „ 5 %	101	101.50	
Albina tak. és hitelint. 6 %	101	102	
Elsőbbeségek.			
Budapesti lánczhid 5 %	106	106.50	
Lloyd- és tőzsde-épület 5 %	99.50	100	
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt soraj.	9.80	10	
Osztrák vörös-kereszt-egylet	14.50	15	
Pénzmekek.			
Cs.-kir. arany (vert)	5.95	5.99	
Cs.-kir. arany (kör)	5.90	5.93	
Osztrák-magyar 8 frtos arany	9.97	10	
20 frankos arany	9.97	10	
Osztrák és magyar ezüst	—	—	
Ném. birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	61.95	62.10	
Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért	62	62.10	
Amsterdam 100 hollandi frtért	104.25	104.50	
Páris 100 frankért	49.90	50	
Svájci pénzpiacon 100 frankér.	49.85	49.95	
London 10 font sterlingért	126.35	126.75	

Huzás már Karácsonkor.

Kincsem-sorsjegyek kaphatók a lap kiadójától.

Kincsem 1 sorsjegy 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 r. 5000 r. 20 % lev. 4788 pénzyeremény.

A magyar lovas-nyelet sorsjegy-irodája: Budapest, Váci-utca 6. sz.

Karácsonyi, ujévi

és alkalmi háztartási diszműveire, valamint gyermekjáték különlegességei

megtekintésére kéri föl a n. é. közönséget

MARESCH GYULA,

„a vadászhoz“, Aradon.

E megtekintés alkalmával meggyőződés szerezhető a valóban jutányos árak és a raktár nagy választéka felől.

Postai megrendelések lelkismeretesen teljesíttetnek.

731-2.5

Mindenkinek fontos!

A Conkling Manufacturing Company részvénytársaság Bir minghamban, (Angolország) a részere rendkívül megerkelt posta díj-tarifánál fogva világhírű

remontoir zsebóráiból

Enropa bármely részébe minden terhes formájú elkészítésével mindenkinél házhoz portó- és vámentesen szállít egyen darabokat is, gyári áron. E gyár, mint specialitást csak remontoir órákat gyárt (kölcsön nélkül felhuzható). Az órák kővel felhuzhatóság az újabb kor egyik legpraktikusabb és legjelentékenyebb találmánya. A sok-sok oly terhes kővel huzható óra, egyszerűen a fogantyú forgatása által huzható fel. Fedelét sem kell e óra felnyitni, nem bontható tehát a szerkezetbe por, a rugó nem törhet el és az órák tízezer évi javítást igényelnek, mint a régi szerkezetűek.

Legjobb stiver, peremutatóval, erős, szépen gravírozott fedéllel és kristályüveggel	9.-
— kettős fedéllel	12.-
18 kar. arany, lapos kristályüveggel, sima fedél, monogrammal, csimerekkel vagy elegánsul gravírozott díszítéssel	20.-
— kis alak nők részére	23.-
— nagyobb alak urak részére	30.-
— erős kettős fedéllel, 13 rubia, kitűnő szerkezetű óra	35.-
— kis alak nők részére	50.-
— nagy alak urak részére	72.-
— Royal Chronometer, 1/4 peremutatóval, kiváló erős fedéllel, rendkívül izéles gravírozással, legkifinomult készítmény, (oly óra, melyet kereskedők 120 frtért árulnak)	90.-
— ugyanez, dupla arany fedéllel (nyitott mutatólap helyett)	
Imperial naptári Chronometer, mely a hónapot, a napot és keltet jelzi, 1/4 peremutatóval, 3 rendkívül erős arany fedéllel, a legdrágább és legnagyobb részű óra, melyet csak készítenek, melyet kereskedők 250 frt alul soha sem adnak el	

Bár- és vámentesen elküldve bárhova. Monogrammok, csimerek sat. izéles gravírozásait ezenfelül 1 frt.

As angol órák el vannak ismerve a világon a legjobbaknak: a schwaiznaknál solid, precíz kidolgozás és tartósság tekintetében feltétlenül jobbak. Közvetlen vásárlás által 5 százalékos lehet megkariant, mert az órákereskedők nem készítenek órákat, hanem tőlünk vásárolják azokat és aránytalan nagy haszont húszítják. Mi nem bocsátunk ki vásári racbanokat, mi nem áruljuk gyártmányainkat „félre ingyen“ vagy „csúszk árban“. Ezt senki sem teheti! Mi megunkat a közönség józán ítéletére bízunk és hivatkozunk gyárunk ismert, régi jó hírnevére, melyet 32 évi fennállása óta renkli, gondos és lelkiismeretes kiszolgálás által sikerült kiérdemelnünk. Mi csak a legjobb ezüstöt használjuk és kizárólagosan 18 karatos aranyat; vámentesen elküldésre kerülő óráink rendszeresen szabályozva van, elegáns Marocco etuisba van elhelyezve és az óra azonnal használható. Mindegyik mellett egy évi jótállást garantírozó oklevél van mellékelve és ezen idő alatt az óra portmentes beállítását mellett teljesen díjtalanul javítjuk azt. Gondos és szolid kiszolgálásunk biztosítékul gyártmányainkat 3 havi próbaidőre adjuk, azaz a vevőnek jogában áll 3 hó lefolyása alatt a vásárolt tárgyat, ha az tökéletesen és feltétlenül meg nem felel, az összegnek minden levonás nélküli visszaszadása mellett visszaküldeni. Bármely ország bankjegyei vagy postai értékpapírok elfogadjatik, vagy az összeg postai utalványon is küldhető. Minden rendelés, még a legkisebb is, a legpontosabban, a megkeresés napján teljesítjük és 4 nap alatt a rendelt kiegészítet jut.

A rendelések így ozimzendők: 735-1.6

Conkling Manufacturing Company,
55, Alma Str. Birmingham (Anglia.)
Ügynekeket és bizományi raktárt igen előnyös feltételek mellett adunk.

2101/1886.

Hirdetmény.

Györök hegyközség előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a f. decz. hó 19-én d. e. 8 órakor Györök m. város városházánál

hegyszéki ülés

tartatik, melyre a t. szölöbirtokos urak tisztelttel meghívattak.

Tárgy:

1. A phylloxera terjedésének meggátlása iránt, Aradmegye tekintetes közigazgatási bizottsága által kiadott javaslat tárgyalása.
2. Ménes hegyközség 1/1886. sz. határozati javaslatának tárgyalása, — egy — a román nyelvet tökéletesen beszélő borszáti vándortanár alkalmazása iránt.

Györök, 1886. december 12.

736-1 **Vizer Péter,** hegykapitány.

CACAO és CHOCOLADE

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

melyek az első bécsi konyhaművészeti kiállításán a legmagasabb díjjal, a kitüntetés oklevéllel lettek megjutalmazva, csak hatóságilag beiktatott védjegyük és cégünk alatt valódiak. Kapható minden hírneves kereskedő urnál és csemegekereskedőnél, Aradon

ELIAS ARMIN urnál.

Vidékre postai utánvétellel küldetnek szét.

Victor Schmidt & Söhne,

cs. kir. orsz. enged. gyárosok.

Gyár és központi szétküldési hely: Bécs, V. Allee-gasse, Nr. 48. (a déli vasút mel.)

Nyomtatja és kiadja a „Széchenyi irodalmi intézet“ Aradon.

20867-86.

Felhívás.

Arad sz. kir. város bel- és külhatárának kataszteri felmérése befejeztetvén, a kataszteri térképek és egyéni birtok-viszonyok folytonos helyes nyilvántartása céljából, az 1885. évi XII. t.-cz. végrehajtása tárgyában 45055/1885. sz. a kelt pénzügyminiszteri utasítás 3., 4., illetve 13. §-ai értelmében felhivatnak az illetők, kik Arad város határában örökösödés, bírói ítélet, adásvételi, vagy csere-szerződés, végre közös birtok felosztás alapján ingatlant szereznek, hogy azt, a vonatkozó iratok és az esetleg megosztás alá került birtok-test hiteles térvázlatának bemutatása és egyszerű másolat nyújtása mellett, Kilenyi János alszámvevőnél, mint birtok-nyilvántartónál az ügylet keltétől számítva 30 nap alatt annál inkább bejelentsek, mert a bejelentés elmulasztása, vagy az említett térvázlat be nem mutatása esetén, az 1883. évi XLIV. t.-cz. 100. illetve 101. §-a szerint, adótárgy elitkolása miatt a kincstárnak okozott kár 1-8 szorosán, esetleg 1-500 frtig terjedhető bírságban fognak elmarasztaltatni.

Arad, 1886. december 3.

A városi tanács.

SINGER EDE

Karácsonyi és ujévi ajándékokul

ajánlom a legdusabban felszerelt raktáromat

porcellán-, üveg-, alpacca-, chinaezüst-, quivrepoli-, terracotta- és majolica-neműek,

valamint konyha- és háztartási eszközökben,

a legjutányosabb árak mellett.

737-1.111

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Tisztelettel: **SINGER EDE.**

Aradon, Átél Péter-utca 1. szám.